

Lapsityö ja lait sen suhteen

Yhdysvaltain sensustointien mukaan oli v. 1920 maassa 1,060,878 kymmenen ja viidentoista vuoden välillä olevaa lasta palkallisessa työssä. Niistä oli 647,309 maanviljelyksessä ja 185,337 teollisuus- ja mekaanisessa työssä. Viimeksimainitusta oli 54,649 tekstiilitöissä.

Viimeisten 10 vuoden kuluessa oli lapsityö palkallisena ammatiltaan kumminkin vähentynyt lähes puolella, mikä selkää johtui pääasiassa niistä uusista laeista, joita lapsityön suhteen eri valtioissa ja federaalisina säädöksinä oli laadittu. Monissa valtioissa on lapsityötä rajoitettu uusilla asetuksilla vuosi vuodelta. Vuonna 1921 esimerkiksi kolmekymmentä valtiota säätöi uusia lakeja lasten turvaamiseksi. V. 1904 oli ainoastaan 14 valtiolla asetuksia, jotka kielsivät lapsityön tehtäissä alle 14 vuoden ikäisiltä. V. 1922 kiellettiin 46 valtiota alle 14 vuoden ikäisten lasten käyttämisen tehdastöissä. V. 1904 ainoastaan yksi valtio rajoitti alle 16 vuotiaan työn kahdeksaksi tunniksi päivää kohden; nyt on jo sellainen laki voimassa 32 valtiossa. V. 1904 ainoastaan yksi valtio kielsi lain kaarta alle kuudentoista vuotiaita käyttämästä työssä; nykyisin jo 42 valtiossa on sellainen laki voimassa.

Valtioiden lait lapsityön järjestelyn suhteen ovat kahdenlaisia: 1) työtä koskevat lait, jotka säätyivät alimman ikärajan ja korkeimman tuntimäärän lapsille, jos heitä käytetään palkallisessa työssä, ja 2) pakkolaiset lait koulunkäynnistä. Kun jokaisella valtiolla on omanlaiset lakinsa, eroavat ne paljon toisistaan. Useimmissa valtioissa kiellettiin kumminkin alle 14 vuoden ikäisiä käyttämästä tehdastöissä, kauppanuolais- ja yleensä hikkeissä koulutuntien aikana. Californian, Michiganin, Montanan, Ohion, South Dakotan ja Texasin valtiot ovat korottaneet tuon ikärajan viidkotoista vuodeksi. Muutamissa valtioissa sallitaan lapsia käy-

kun nämä vainoimenpiteet rajoittivat kokonansa hänen toimintansa, päätti hän paeta Amerikkaan.

Volodarski Amerikassa.

Työläisenä ja työläisen poikana hän tunsi itsensä vieralla maallakin kuin kotonaan. Filadelfiassa hän pääsi leikkuriksi riikiläisliikkeeseen jossa hän jonkun ajan kuluttua muutui ei vain oman työpaikansa työläisten, mutta koko ammattikunnan eniten suosituksi johtajaksi.

Amerikan Sosialistipuolue, International Ladies Carment Worker's union... Kihkeitä väsymättömän vallankumouksellisen agitaation työtä.

Venäjällä, juutalaisia, englanninkielisiä köyhälistöläisiä.....

Sytyi sitten imperialistinen sota. Volodarski muutti New Yorkiin, jossa hän yhdessä toverien Bucharinin ja Tshudnovskin kanssa luo, julkaisee ja toimittaa internationalisten lehdien "Novyi Mir".

Volodarski työskentelee kuten ennenkin vupumattomasti. Hän ei tuntenut lepoa ja näytti kuin ei hän sitä olisi tarvinnutkaan. Kaiken aikansa antoi hän puolueelle, kaiken aikansa — työväen luokalle.

Hän johtaa, sihostee, takoo; kirjoittelee artikkeleita, alakertoja..... Hän julkaisee jos ei ole julkaisijana, hän toimii oikeinkirjuna, jollei oikeinkirjuna ehdi suoritamaan kiireellisisä töissä.

Ja kaiken tämän ohella hän oli nälkäisenä. Ja kaiken tämän ohella sai hän osakseen poliisin vainoa, rettelöimisiä, pidätyksiä. Jopa vankilaakin. Niin vankilaakin! Vallankumouksellisen propagandan vuoksi kokouksissa hänet kerran vangittiin ja heletettiin "vapaa" Amerikan tasavaltion vankilaan kokonaiseksi kuukau-
(Jatk.)

tettävään palkkatyössä loma-aikoina ja niinä aikoina päivistä, jolloin ei ole kouluaika, ne myöskin sallivat poikkeustapauksissa lapsityön koulutuntien aikana, jos työ tapahtuu perheen elatuksen hyväksi.

Se aika, minkä alle 14 vuoden ikäiset ja 14 ja 15 välillä olevat saavat palkkatyössä tehdä päivää kohden työtä, on myöskin tarkoin rajoitettu. Useimmissa valtioissa on päivätty rajoitettu kahdeksaan tuntiin eli viikkoa kohden 48 tunniksi. Pennsylvaniana sallii kumminkin 9 tunnin työpäivän, Michigan ja muutamat etelävaltiot kymmenen tuntiin. North ja South Carolina sallivat 11 tunnin työpäivän. Muutamissa valtioissa on lapsityö alle 16 vuoden ikäisiltä kielletty kaivannoissa, murtimoissa j.n.e. ja niiden yhteyteen kuuluvissa töissä, esimerkiksi kivihiilien lajittelussa.

Toinen laji lapsityötä koskevia lakeja on koulupakko. Nämä lait vaikuttavat lasten työssäpitämisen estämiseksi, ne kun säätyivät lasten pakkolaisen koulussa käynnin vissinä aikana päivästä määrättyinä vuosina. Useimmissa valtioissa vaaditaan vielä että 14—16 vuoden ikäisten tulee saada työluopatodistus ennen kuin heitä voidaan ottaa palkallisesta työhön. Näitä todistuksia antavat eri valtioissa erilaiset toimistot, ja jokaisella valtiolla on erilaiset vaatimukset, jotka lapsen tulee täyttää ennen kuin hän saa työhön pääsemisen todistuksen. Pääasiallisina vaatimus on lääkärin todistus ruumiillisesta kuntoisuudesta palkkatyöhön; myöskin vaaditaan useinkin että lapsi on suorittanut vissin vanditun oppimääräkussin. Indianassa ja Montanassa vaaditaan, että lapsi on suorittanut 8-luokkaisen kansakoulukurssin, Ohiossa ja Wisconsinissa 7-luokkaisen Pennsylvanianssa, Illinoisissa ja Massachusettsissa 6-luokkaisen. Tyydyttävä todistus lapsen todellisesta iästä on myöskin hankittava.

Näiden valtiolakien lisäksi on kongressi kahdesti säättänyt federaalisia asetuksia lapsityöstä, mutta kummankin on maan yllökyksen julistanut perustuslakivastaiseksi, joten ne ovat menettäneet voimansa, niin että lapsityötä koskeva lainsäädäntö on tähän mennessä ollut yksinomaan valtioiden oma ja yksinomaan kutakin valtiota erikoisesti koskevan.

Mainitut federaaliset lait, jotka kongressi hyväksyi, käsittelivät seuraavittain puolia lapsityössä: 1) kielsivät lapsityön alle 14 vuoden ikäisiltä, 2) kielsivät yötyön alle 16 vuoden ikäisiltä, 3) rajoittivat alle 16 vuoden ikäisten työn kahdeksaan tuntiin ja 3) kielsivät alle 16 vuoden ikäisten työn kaivannoissa ja murtimoissa. Vaikka monien valtioiden lait säännöstelevät lapsityötä, löytyy kumminkin 28 valtiota, joiden lait eivät täyty näiltä neljältä federaalisten lakien tasoa jokaisessa suhteessa. Georgiassa esim. voivat riippuvaisessa asemassa olevat kahdenoista vuoden ikäiset lapset tehdä työtä 10 tuntia päivässä, 60 tuntia viikossa, villa- ja pumpullikutomoissa ja aurinon noususta aurinon laskuun tehtäissä; viidentoista vuoden ikäiset saavat tehdä työtä koko yön. North Carolinassa voivat 14 vuoden ikäiset lapset olla työssä tehtäissä 11 tuntia päivässä. Utahissa voidaan mikä ikäisiä lapsia hyvänsä pitää työssä tehtäissä ja kannutuslaitoksissa. Michiganissa ja Minnesotassa voidaan 14 ja 15 vuoden ikäisiä ottaa työhön kaivantolliin.

Kun maassa vielä tänäpäivänä on toista miljoonaa lasta palkkatyössä näistä mainituista parannuksista huolimatta, osoittaa se vain, että lapsityö on vakava kysymys ja että enemmän huomiota on sille lainattava, jos lasten etuja tahdotaan valvoa ja kansakunnan tulevaisuutta turvata.

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiuruhtakoon tilaamaan sen heti!

Mitä kuuluu maailmalta

Esivallasta ja jokapäiväisestä leivästä.

Lutheruksen vähän katkismuksen mukaan kuuluu esivallalta jokapäiväiseen leipään varsinaisen leivän ohella. Juttulempa sen vuoksi atuksi hinnaan esivallasta.

Jokainen Toverittaren lukijoista tietää, että Saksamaa on ennen keisarikunta, jossa Ville-keisari hallitsi ja soti kun aika poika, ja että Saksassa sitten tapahtui vallankumous joksennkin samoihin aikoihin kuin Venäjän köyhälistö vietti vallankumouksensa ensimmäistä vuosijuhlaa. Silloin sai Ville-keisari lähtöpässit ja Saksasta tehtiin tasavalta. Tämän kaikki meistä tietävät. Mutta kaikki eivät vielä tiedä sitä, että tuon uuden tasavallan virallisissa papereissa käytetään vielä sanoja: "Saksan valtakunta", kuten käytettiin keisarikunnan aikana. Tähän tietoon voimme luottaa, koska siitä itse saksalaiset lehdet ovat perua pitäneet ja toivoneet, että tuo keisarikunnan alkunimen nimitys muutettaisiin tasavallaksi.

Tämän valtakuntaisen tasavallan ohjaksissa on sosialidemokraatteja, hallituksen päämiehistä myöten. (Päämiehenä on entinen satulaseppi sosialidemokraatti Ebert, joka näköjään on osannut kiivetä itsekin satulaan, eikä valu valmistaa toisille satulol-
ta).

Tästä me voimme päätellä sen, että Saksassa on tapahtunut se "oikea" vallankumous, josta meille "Raivaaja" (se Fitchburgissa ilmestyvä lehtiripite) on valvoillaan sekä unissaan ollen puhunut ja jota se työkyttäjä reseptiksi koko maailman työväenluokalle Moskovan reseptin vastapuoloksi. Tämän valtakunnan tasavaltaisuus satulassa istuva sosialidemokraattis-porvarillinen hallitus on osannut hallita Saksan työväestöä sanan täydessä merkityksessä. Se on aina varmasti tiennyt, josta meille "Raivaaja" (se Fitchburgissa ilmestyvä lehtiripite) on valvoillaan sekä unissaan ollen puhunut ja jota se työkyttäjä reseptiksi koko maailman työväenluokalle Moskovan reseptin vastapuoloksi. Tämän valtakunnan tasavaltaisuus satulassa istuva sosialidemokraattis-porvarillinen hallitus on osannut hallita Saksan työväestöä sanan täydessä merkityksessä. Se on aina varmasti tiennyt, josta meille "Raivaaja" (se Fitchburgissa ilmestyvä lehtiripite) on valvoillaan sekä unissaan ollen puhunut ja jota se työkyttäjä reseptiksi koko maailman työväenluokalle Moskovan reseptin vastapuoloksi.

Tämän vuoksi on Saksan työväestö tyytymätön tähän "oikeaan" vallankumoukseen, nähtäen sitä oman tyhmän järkensä mukaan työväenluokan pettimiseksi ja sortamiseksi, jonka vuoksi se ei anna hallituksen istua rauhassa tuossa satulassaan vaan saattaa vallankumouksen orhin toisinaan nousemaan takajololleen, jolloin satulassa olijat ovat vaarassa lentää nurin noksiin. Toisaalta pyrkivät keisarivallan puolueiset pysyttämään uudelleen keisarivaltua ilman tasavaltalaista verhoa. Kun nämä keisarivallan puoltajat ottivat sitten ja tappoivat joku aika sitten entisen ulkoasiain ministerin Rathenau, niin ryhtyi hallitus tietenkin suojelemaan tasavaltalaista valtakuntansa sften, että antoi ensin sosialidemokratian Ebertin hallituksen päämiehenä julaista poikkeuslakeja hallituksen ja maan suojelemiseksi. Näissä poikkeuslaeissa kiellettiin kaikki kinaiset hallitusta ja vallitsevaa järjestystä vastaan pidettävät kokoukset, mielienotokset j.n.e.

Silloin jo heti arveltiin, että näitä poikkeuslakeja tullaan käyttämään ensimmäiseksi työväistä vastaan, jotka eivät pidä nykyistä järjestystä omanaan ja jotka sen vuoksi pyrkivät piirtämään tähän "dokumenttiin" oman puumerkinsä kuin nummisuutarin Esko omaan naimakirjaansa. Toiset arvelivat, että monarkisteja vastaan ne poikkeuslait tietenkin olivat, sillä ehjän sosialidemokraattinen hallituksen päämiehen työväistä vastaan sentään rupca tuollaisia lakeja

käyttämään. Valtiopäivätkin sitten vahvistivat ja hyväksyivät poikkeuslait, jotka nyt ovat voimassa Saksassa.

Ja miten ollakaan? Jokainen tietää on lukenut lehdistä, että poikkeuslaka on kuin onkin käytetty tukahduttamaan työläisten arvostetua valitsevasta järjestelmästä. Työläisten lehtiä niiden lakien voimalla on alettu vainoamaan lakkauttamalla niitä lyhyemmäksi ajaksi. Aivan kuten Suomen lahtarhallitus lakkauttelee Suomen Työväenpuolueen lehtiä. Ja ettei kovin puolueelliselta näyttäisi, sai yksi porvarilehtikin napsauksen nenälleen. Samaa aikaa on neljä työväen lehtiä kielletty ilmestymästä.

Mutta mennäksemme siihen oikeaan leipään. Kurjuudesta, joka Saksassa valitsee, on ollut luettavissamme pyöräytettyjä selostuksia. Ei ole koko maailman oikeistolaisen reseptin mukainen hallitus sen kummempin voinut pelastaa kansaa nälkäkuolemasta kuin bolshevikkihallituksen, silloin kuin otot asetuttavat poikkeutoloin. Samalla tavalla kuin Venäjällä saarron ja sotien vuoksi valtisi nälkiä ja kurjuus, valitsee Saksassakin sodan ja sen seurauksen takia suuri kurjuus. Äskettäin kerrottiin lehden palstoilla siitä, että pari vuotta takaperin eivät viikivuotiaat lapset vielä ollessaan olleet lähteneet puhdasta ruusleppää. Silta lähteen eivät otot ole paljonkaan parantuneet. Kuzbaseen matkalla olleiden tovereiden kertomuksista käy selville, miten Saksassa nälkälliset lapset eläinten tavoin hyökkäsivät onkimaan laivasta heitettyjä leivänpalasia.

Tällaisen tilanteen vallitessa tunnetaan seuraava edesottaminen pyöräytettyiltä. Punnitkaa itse. **Heinäkuulla Saksan valtiopäivät päättivät kohottaa leivän hinnan.** Leivän hinnaksi määrätin elokuun 1 päivästä lähtien 30—40 markkaa ja tammi-kuun 1 päivästä lähtien 60—80 markkaa.

Maassa laskettiin olevan neljä ja puoli miljoonaa tonnia viljaa, josta valtiopäivien päätöksen mukaan 2 ja puoli miljoonaa tonnia takavarikoitaan hallituksen huostaan ja myydään tuolla rajahinnalla kuluttajille ja loput 2 miljoonaa tonnia saavat maanviljelijät ja kehoittelijat myydä millä hinnalla haluavat. Tätä ehdotusta kannattivat oikeistososialistit ja loppukädessä myöskin riippumattomat sosialistit, jolla teollaan he luvottivat taistelutta miljoonaisen lahjan maanilan omistajille työväenluokan miesten, naisten ja lasten näihin kustannuksella.

Tuleeko työväestö sitten saamaan hyväksensä edes nuo kaksi ja puoli miljoonaa tonnia viljaa, jonka laki määrää myytäväksi rajahinnoilla? Silheen voimme sanoa empmättä: ei. Ja tämä tapahtuu siitä syystä, että kun laki ei ole määrännyt viljelyspakkoa, niin voivat maanviljelijät menettellä oman mielensä mukaan. Myöskin ei ole ilmoitusvelvollisuutta työväestöä eikä viljelystä maa-alasta, joten koko homma jää vapaan tahdon varaan. Maanviljelijät ovatkin jo siltä varalta ryhtyneet toimenpiteisiin, ettei heillä tuota kahta ja puolta miljoonaa tonnia viljaa saada lainkaan.

Kommunistien ehdotuksena oli, että koko viljasato takavarikoitaisiin ja asetettaisiin tarkaan säännöstelyn alaiseksi, mutta se ehdotus ei tietenkään saanut kannatusta. Tässä todistetaan uudemman kerran se, että kokoomushallitus ja "kansanvaltaisen" työskentely porvarien kanssa yhdessä, silloin kun kansa kärsii nälkää, ei käy päinsä. Tällainen hallitus ja yhteistyö "astuu kummankin varpalle." Kuinka kauan Saksan työväestö antaa kapitalistien ja heidän asiain ajajansa—socialidemokratian—astua varpalleen, sen tulee lähitulevaisuus osoittamaan.

Punainen Risti laupeuden töissä.

Olemme olleet siinä luolossa, että Punainen Risti on yhdistys, joka etupäässä hoitaa sairaita ja tekee hyvän-